

אין דובר כזה

בני דון-יחיא, עורך-הדין המיתולוגי שטיפל בתיקי הגירושין של מיטב ידועני ארצנו (מדודו טופז ועד יגאל תומרקין), מוציא ספר שכולו סיפורים, בדיחות, אימרות ותמונות מחיי נישואין וגירושין. בספר זה לפעמים מצחיק, אבל בחיים זה בדרך כלל לא. ההמלצה הגורפת: אל תיכנסו לסטטיסטיקה, תעבדו על הקשר

פמדר שיר

צילום: משה שי

אשה נשואה, לא באושר ולא בעושר, עמדה לקבל סכום כסף גדול בענף ההיי-טק. היא החליטה להתגרש לפני שחשבון הבנק שלה יתפת, כדי שבעלה לא יוכל לתבוע מחצית ממנו. לכן פנתה אל ידיד, ביקשה עזרה וביימה בגידה, בתקווה שבעלה יראה אותם מתחבקים בפרהסיה וייצא מכליו. עד לשלב הזה הכל עבר מצויין. הבעל תפס אותם על חם וזעם ותבע גט והם התגרשו. אבל חודשים אחרים לאחר מכן, כשנודע שהאשה קיבלה סכומי עתק, טען הבעל לשעבר שהיא עבדה עליו. אז מה אם בהסכם הגירושין נכתב שלאף צד לא תהיה טענה כלפי הצד השני? הוא תבע את חלקו מהעוגה ותאמינו או לא – הוא קיבל משהו, בתהליך של פשרה.

עו"ד בני דון-יחיא, 58, מתאר את המקרה הזה בזהירות מופלגת, מחשש להסגרת פרטים מזהים. גם אחרי 25 שנה במקצוע, כמומחה לדיני משפחה, הוא עדיין מתלהב לפעמים. "כיום כבר קשה להפתיע אותי במקרה שמעולם לא נתקלתי בו, אבל מדי פעם נופל לידי דבר שמותיר אותי פעור פה". סיפורים כאלה, מהחיים, בדיחות ואימרות ("יש רק דבר אחד שמונע ממני להיות נשואה באושר: בעלי"), שירי משוררים על זוגיות ואהבה וצילומי

עשרות בובות של חתן-כלה מתוך האוסף הפרטי שהוא מטפח במשרדו – כל אלה מופיעים בספרו "זוג משמייים" (הוצ' "רקיע"). בעיניו, זה הצד המברך של הנושא העצוב.

גירושין משאירים צלקת

דון-יחיא נשוי כבר 32 שנים לרחל, מגשרת ועורכת דין מסחרית, אב לחמישה וסבא לחמישה. הוא כבר 25 שנה במקצוע ומאחריו תיקי גירושין עסיסיים של סלבריטאים רבים: דודו טופז, חנה לסלאו, אורטה, גבי גזית, שלוה בן-גל, יגאל תומרקין ואחרים. "ההחלטה להתמחות בדיני משפחה התגבשה אצלי לקראת תום הלימודים", הוא מספר. "הרגשתי שבשרה הזה אוכל לעזור לאנשים ולא רק לעצמי ולמשפחתי. בסכסוכים אישיים, עורך-הדין חייב להקל על הקורבנות ההכרחיים, שהם הילדים. יש סיפוק כשמצליחים".

אין דבר כזה, "גירושין יפים"?

גם אני משתמש לפעמים במונח 'גירושין ידידותיים', אבל אין גירושין שלא משאירים צלקת. לעתים, לצד אחד היא כואבת יותר מאשר לשני, אבל יופי אין. גם כיום אני מגדיר גירושין כמילה נרדפת לכישלון: או כישלון בבחירת בן/בת-הזוג או כישלון במשימה הקשה של שימור הזוגיות והתמודדות עם התמורות ההכרחיות שחלות בה.

הרי כולנו יודעים שרמת האהבה של תחילת הנישואין אינה יכולה להישמר. בהמרה שלה לחברות טובה וזוגיות חמה ותומכת, רבים נוטים להיכשל".

6 סיבות לגירושין

למה נישואין נכשלים? דון-יחיא מונה שש סיבות עיקריות.

1. אנשים מתגרשים בגלל שאנשים מתגרשים. נקודה. התופעה המתרחבת מזינה את עצמה ויוצרת דינמיקה שמעודדת גירושין נוספים. הרי כיום זה כבר נורמלי להתגרש ואף אחד לא רואה בזה צעד חריג. "אחד משלושה? בקרוב נגיע לאחד משניים", הוא מזהיר ומצביע על עלייה משמעותית באחוז הגירושין בקרב האוכלוסייה הרתית. "עוד אין סטטיסטיקה, והציבור הרחי עדיין מפגר אחרי החילוני בגלל שהוא מקדש את המשפחתיות ומאירך חושש מתגובת המשפחה, אבל מתקדמים".

2. השאיפה לאיכות הקשר הזוגי בנוסף, "אושר עכשיו". אנשים פחות ופחות סובלניים לשיגרה של חיי נישואין, מדקלמים את המנטרה של "החיים קצרים, לא רוצים לחיות בשקרים, עדיף להתגרש ולנסות סיבוב שני".

3. מתירנות. "הנורמות השתנו והטאבו נופץ", מסביר דון-יחיא חובש הכיפה, "יחסים מחוץ לנישואין נתפסים כיום כמותרים, אבל האלטרנטיבה מהווה זרז לפירוק התא המשפחתי. הבוגדים מסתנוורים מהתחליף והנבגדים לא מוכנים לסלוח".

4. תמורה במעמד האשה. "חיוק גובר והולך של מצבן הכלכלי והחברתי של נשים, בצירוף הגברת המודעות הנשית להגשמה עצמית, לעמידה על זכויות ולשיוויון במסגרת המשפחתית, גורמים לעלייה ניכרת בשיעור הגירושין שנשים יוזמות. זו תופעה של העשור האחרון. יותר נשים לומדות, רוכשות מקצוע, יוצאות לעבודה, מה שחושף אותן להיכרויות עם גברים ולתחושה שיהיה להן ביטחון כלכלי ביום שאחרי הגירושין. וישנה גם תופעה פמיניסטית של אשה שאומרת לעצמה 'אפילו אם אשאר לבד, אני לא מוכנה להמשיך בזוגיות פגומה שבה לא מעריכים אותי'. גם כיום, מספרם של הגברים שיוזמים את פירוק

"אז בעל אחד אמר לאשתו"

טעימות מתוך הספר "זוג משמייים":

- אהבת נצח היא החודשיים וחצי המסעירים ביותר בחייו של אדם.
- "בעלי אוהב להקשיב לצרות שלי. הוא תמיד שמח לשמוע שמדברים עליו".
- אחד הדברים החשובים ביותר שאבא יכול לעשות למען ילדיו הוא לאהוב את אמם.
- יש בעל תכליתי ויש בעל תחליטי.
- איך קוראים לבעל שאף פעם לא מוצא מגרעות באשתו? אלמן.

